

**ประเด็นข้อถกเถียงเรื่อง
โรงไฟฟ้าในภาคใต้**

7 ประเด็นเรื่องโรงไฟฟ้าถ่านหินในภาคใต้กลับมาเป็นประเด็นร้อนขึ้นอีกครั้ง หลังจากรัฐมนตรีพลังงานคนใหม่เข้ามารับตำแหน่งและประกาศทบทวนแผนการสร้างโรงไฟฟ้าในภาคใต้ โดยต้องการให้กฟผ. ไปศึกษาอีกครั้งว่ายังมีความจำเป็นต้องสร้างโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ในภาคใต้หรือไม่ ถ้าจำเป็นควรเป็นโรงไฟฟ้าประเภทใด และควรสร้างขั้นที่ไหน

ความจริงเรื่องที่ทำนรัฐมนตรีสั่งให้ไปศึกษานั้นก็เป็นเรื่องที่กฟผ. ได้ทำการศึกษามาแล้ว และได้กำหนดลงไปว่าควรสร้างเพราะภาคใต้มีสำรองไฟฟ้าที่เพียงพอไม่เพียงพอ และควรสร้างเป็นโรงไฟฟ้าถ่านหินเพื่อเป็นการกระจายชนิดของเชื้อเพลิงที่ใช้ผลิตไฟฟ้า ซึ่งจะเป็นการลดความเสี่ยงของความมั่นคงด้านพลังงานในภาคใต้ อีกทั้งเป็นการดำเนินการตามแผน PDP 2016 ที่ต้องการสร้างสมดุลด้านพลังงานให้เกิดขึ้นในประเทศด้วย

ส่วนสถานที่สร้างโรงไฟฟ้านั้น แม้ว่าทางกฟผ. จะเป็นผู้เลือก แต่ก็ได้ลงพื้นที่ทำความเข้าใจกับชุมชนจนได้รับความเห็นชอบแล้วเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่คัดค้าน แต่ด้วยการสนับสนุนจากคนนอกพื้นที่และกลุ่มองค์กรเอกชนที่มีต่างประเทศหนุนหลัง ตลอดจนมีการทำกิจกรรมคัดค้านเชิงสัญลักษณ์อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เสียงคัดค้านยืดยาวในสื่อมวลชนได้มากกว่า จนกลบเสียงสนับสนุนไปจนหมด และทำให้รัฐบาลไม่กล้าตัดสินใจเดินหน้าโครงการทั้ง ๆ ที่มีการดำเนินการตามขั้นตอนมาโดยตลอด เช่น การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ และการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของชุมชนในพื้นที่ เป็นต้น

ส่วนประเด็นที่นำมาโต้แย้งถึงความจำเป็นในการสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ในภาคใต้นั้น ประเด็นหนึ่งที่ถกเถียงกันมากก็คือ กำลังการผลิตไฟฟ้าสำรองของประเทศในขณะนี้สูงกว่าความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุดถึงเกือบ 40% ในขณะที่ภาคใต้ก็มีกำลังการผลิตสูงถึง 3,089 MW ในขณะที่มีความต้องการไฟฟ้าสูงสุดเพียง 2,713 MW แล้วจะสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ไปทำไม

เรื่องนี้คงต้องชี้แจงให้เข้าใจกันว่าโปรดอย่าได้สับสนระหว่างคำว่า “กำลังการ

ผลิตติดตั้ง” และ “กำลังการผลิตพร้อมจ่าย” “กำลังการผลิตติดตั้ง” คือกำลังการผลิตรวม แต่อาจไม่สามารถผลิตได้เต็มตามกำลังการผลิตตลอดเวลา เช่น ออกแบบให้ผลิตได้ 800 MW แต่ผลิตจริงได้เพียง 700 MW เพราะติดปัญหาทางเทคนิค เป็นต้น ส่วน “กำลังการผลิตพร้อมจ่าย” นั้น หมายถึงกำลังการผลิตจริงที่พร้อมจ่ายกระแสไฟฟ้าได้ตลอดเวลา ดังนั้นถ้าเราจะคำนวณกำลังการผลิตไฟฟ้าสำรองว่ามีอยู่เท่าไร ต้องคิดจาก “กำลังการผลิตพร้อมจ่าย” ไม่ใช่คิดจาก “กำลังการผลิตติดตั้ง” ครับ

นอกจากนี้ยังมีคำว่า “กำลังการผลิตที่พึ่งพาได้” ซึ่งหมายถึงกำลังการผลิตที่สามารถผลิตได้ในกรณีฉุกเฉินหรือวิกฤติ ในกรณีนี้ ต้องคิดว่าถ้าเรามีกำลังการผลิตไฟฟ้าสำรองสูงถึง 40% จริง แต่เป็นโรงไฟฟ้าที่ต้องใช้ก๊าซทั้งหมด ถ้าเกิดเหตุการณ์วิกฤติ เช่น ท่อก๊าซรั่ว/แท่นผลิตมีปัญหา หรือเกิดสงคราม/ภัยพิบัติที่ทำให้การขนส่งก๊าซทำไม่ได้ กำลังการผลิตสำรองที่ว่ามีสูงถึง 40% ก็ไม่มีความหมาย ถึงตอนนั้นก็คงต้องเลือกระหว่างจะดับไฟหรือใช้น้ำมันปั่นไฟ ซึ่งจะทำให้ค่าไฟฟ้าแพงมาก

แล้วจะมี NGO คนไหนออกมารับมือชอบบ้างไหมครับ!!!